

**Toelichting op de Verordening
maatschappelijke ondersteuning
Weert 2018**

Inhoud

Toelichting op de Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018	0
Het doel van de Wmo 2015	2
Waarom een nieuwe verordening?	2
Deze verordening	3
Toelichting per artikel	5
Artikel 1. Algemeen	5
1.1 Begripsbepalingen	5
1.2 Reikwijdte.....	6
1.3 Beleidsregels.....	7
Artikel 2. Melding en onderzoek	7
Artikel 3. Aanvraag.....	7
Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening	7
Artikel 5. Inhoud beschikking	10
Artikel 6. PGB	11
Artikel 7 Bijdrage in de kosten	11
Artikel 8. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning	12
Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld	13
Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik.....	13
Artikel 11. Opschorting betaling uit het PGB	13
Artikel 12. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen	14
Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers	15
Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering dienst door derden	15
Artikel 15. Klachtregeling	16
Artikel 16. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning	16
Artikel 17. Betrekken van ingezetenen bij het beleid	17
Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht	17
Bijlage	18
Artikelen Wmo 2015 en Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.....	18

Het doel van de Wmo 2015

De Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) draagt gemeenten op om zorg te dragen voor maatschappelijke ondersteuning. Onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan:

- Het bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede het voorkomen en bestrijden van huiselijke geweld;
- Het ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving;
- Het bieden van beschermd wonen en opvang.

Inwoners die zelf, dan wel samen met personen in hun naaste omgeving, onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, kunnen een beroep doen op door de overheid georganiseerde ondersteuning. Deze ondersteuning kan bestaan uit een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening.

Algemene voorzieningen zijn diensten of activiteiten die, zonder voorafgaand onderzoek naar de individuele behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk zijn en die gericht zijn op het versterken van zelfredzaamheid en participatie.

Een maatwerkvoorziening is daarbij een geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen, die afgestemd zijn op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon zelf en/of het eigen netwerk.

Waarom een nieuwe verordening?

Sinds 1 januari 2015 is de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) van kracht. Met de komst van de Wmo 2015 heeft de gemeenteraad het Wmo-beleidsplan¹ en de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015' vastgesteld. Er zijn diverse redenen om met ingang van 1 januari 2018 een nieuwe verordening voor de Wmo vast te stellen.

Sinds de gemeenten verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de Wmo 2015 is er een aantal richtinggevende uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) geweest met betrekking tot de uitvoering van de Wmo 2015:

De berekeningswijze van de bijdrage in de kosten voor algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en PGB's moet volledig in de verordening neer worden gelegd. Het toekennen van huishoudelijke hulp in resultaatgebieden 'schoon & leefbaar huis' vereist een duidelijke maatstaf in de beleidsregels of een concrete beschikking.

Daarnaast is er in het door het Rijk vastgestelde Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 opgenomen dat gemeenten bepalingen dienen op te nemen over de verhouding prijs en kwaliteit bij de levering van diensten door derden.

¹ Beleidsplan Wmo regio Midden-Limburg West 'Klaar voor de start' 2015-16

Tenslotte is er in 2016 is de richtinggevende notitie 'Verwerven in de transformatie van het sociale domein 2018 en verder' vastgesteld. Daar waar in de eerste periode na de komst van de Wmo 2015 bij de gemeente het accent lag op de transitie (overname en organisatorische inbedding van de nieuwe gemeentelijke taken), ligt het accent nu op de transformatie. Met het vaststellen van de notitie is gekozen voor een andere wijze van de verwerving van Wmo-begeleiding. Aan de aanbieders wordt gevraagd om met de cliënt toe te werken naar een vooraf door de gemeente en de cliënt gezamenlijk bepaald resultaat. Wat dit precies inhoudt wordt in de beleidsregels verder uitgewerkt.

Met betrekking tot resultaatgericht werken hanteert de gemeente de volgende uitgangspunten:

- ondersteuningsdoelen en gewenste resultaten vanuit inwonersperspectief staan centraal;
- er moet ruimte zijn voor de professional;
- er is een zekere keuzevrijheid voor cliënten;
- de ondersteuning moet betaalbaar zijn;
- minder bureaucratie;
- er moet één organisatie of persoon verantwoordelijk zijn voor de regie over de ondersteuning;
- de ondersteuning is, waar het meerwaarde heeft, integraal georganiseerd;
- ondersteuning is zo licht als mogelijk en ambulant, tenzij anders noodzakelijk is voor de cliënt;
- de ondersteuning is vanuit cliëntperspectief gericht op participatie en zelfredzaamheid.

Dit alles heeft er toe geleid dat de gehele gemeentelijke regelgeving met betrekking tot de Wmo tegen het licht is gehouden. Hierbij is geconstateerd dat een nieuwe verordening noodzakelijk is. Hierbij is nadere aansluiting bij de VNG-modelverordening gezocht. Ook zijn de beleidsregels maatschappelijke ondersteuning aangepast. De gemeenten Leudal, Nederweert en Weert hebben de uitvoering van het Wmo-beleid gezamenlijk opgepakt.

De uitvoering van opvang en beschermd wonen is gemandateerd aan de centrumgemeente Venlo. Om de uitvoering van de taak beschermd wonen zo uniform mogelijk te laten gebeuren in de regio Noord- en Midden-Limburg, zijn regionale afspraken gemaakt. Deze worden deels in de verordening maatschappelijke ondersteuning en deels in het Besluit beschermd wonen en opvang vastgelegd.

Deze verordening

De 'Verordening maatschappelijk ondersteuning Weert 2018' geeft uitvoering aan de Wmo 2015 en het gemeentelijk beleid. Hierbij wordt rekening gehouden met rechten en plichten die voortvloeien uit de wet- en regelgeving, zoals:

Naam van de wet	Inhoud	Vastgesteld door:
Algemene wet bestuursrecht (Awb)	De algemene spelregels tussen overheid en inwoners.	Rijksoverheid
Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)	Zie de korte samenvatting hierboven.	Rijksoverheid
Uitvoeringsbesluit Wmo 2015	Nadere centrale regels voor de uitvoering van de Wmo 2015.	Rijksoverheid

Uitvoeringsregeling Wmo 2015	Nadere centrale regels voor de uitvoering van de Wmo 2015 en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.	Rijksoverheid
Wmo-beleidsplan	Een door de gemeenteraad vastgesteld plan met betrekking tot het door het gemeentebestuur uit te voeren Wmo-beleid.	Gemeenteraad
Verordening maatschappelijke ondersteuning	Een algemeen verbindend voorschrift waarin de regels zijn vastgelegd die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het Wmo-beleidsplan.	Gemeenteraad
beleidsregels Wmo	De beleidsregels beschrijven hoe het college omgaat met de haar toegekende bevoegdheden.	College van B&W
<i>De in dit overzicht genoemde wetten en regelingen zijn te vinden op www.overheid.nl</i>		

De Wmo 2015 bepaalt wat de gemeente in ieder geval in de verordening moet regelen:

- op welke wijze en op basis van welke criteria er wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt;
- op welke wijze de hoogte van het persoonsgebonden budget (PGB) wordt vastgesteld;
- welke eisen er worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten;
- voor welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist;
- voor welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor gebruikers van belang zijn vereist is;
- op welke wijze ingezetenen, cliënten of hun vertegenwoordigers worden betrokken bij de uitvoering van de Wmo 2015;
- regels om misbruik te bestrijden van een ten onrechte ontvangen maatwerkvoorziening of een PGB, en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Er is voor gekozen om de bepalingen uit de wet in deze verordening niet te herhalen. Dat heeft als voordeel dat de verordening compact wordt, maar betekent wel dat deze niet los van de wet kan worden gelezen. Om de leesbaarheid te vergroten zijn de wetsartikelen waarnaar wordt verwezen, opgenomen als bijlage bij deze toelichting.

Toelichting per artikel

Er volgt nu een toelichting op de artikelen die in de verordening zijn opgenomen.

Artikel 1. Algemeen

In dit hoofdstuk van de verordening zijn begripsbepalingen opgenomen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wet en deze verordening, maar die niet in de wet zijn gedefinieerd.

1.1 Begripsbepalingen

a. algemeen gebruikelijke voorziening
Spreekt voor zich.

b. Bed-voor-de-nacht
Spreekt voor zich.

c. beperking
Met participatie wordt bedoeld deelname aan het maatschappelijk verkeer. Met zelfredzaamheid wordt bedoeld het in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

d. beschermd wonen
De centrumgemeente Venlo heeft in mandaat de maatwerkvoorziening beschermd wonen ingekocht in twee ondersteuningsvormen. Hiermee wordt recht gedaan aan het feit dat sommige cliënten beschermd wonen zelfstandiger kunnen wonen dan andere.

e. bijdrage in de kosten
In de praktijk spreekt men vaak van 'eigen bijdrage', maar in de Wmo 2015 is dit begrip vervangen door 'bijdrage in de kosten'.

f. diensten
Hieronder wordt verstaan: begeleiding, dagbesteding, hulp bij het huishouden en kortdurend verblijf.

g. eigen kracht
Spreekt voor zich.

h. gesprek
Als bij het college een melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijk ondersteuning volgt er een gesprek. Dit gesprek vindt plaats met degene door of namens wie de melding gedaan. Waar mogelijk in aanwezigheid van iemand uit het eigen netwerk, waaronder een mantelzorger, een familielid of een onafhankelijk cliëntondersteuner.

i. hoofdverblijf
Hiermee wordt bepaald dat de cliënt die geen hoofdverblijf (woonplaats) heeft in de gemeente geen aanspraak heeft op een maatwerkvoorziening. De toevoeging 'daadwerkelijk zal hebben' is opgenomen om cliënten niet de mogelijkheid te ontnemen

naar de gemeente te kunnen verhuizen. Wel zal de cliënt bij de keuze van een woning nadrukkelijk rekening moeten houden met zijn beperkingen.

j. hulpvraag

Spreekt voor zich.

k. kostprijs

De kostprijs is gelijk aan het bedrag dat de gemeente moet betalen om de voorziening te kunnen realiseren.

l. maatwerkvoorziening

Een op de behoefte, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen.

In de wet wordt onderscheid gemaakt tussen een maatwerkvoorziening en een PGB. Deze begripsbepaling is in de verordening opgenomen om duidelijk te maken dat een maatwerkvoorziening twee verschillende verstrekkingvormen kent, te weten een verstrekking in natura of een verstrekking door middel van een PGB.

m. melding

Iedereen kan zich met een ondersteuningsvraag bij het college melden. Hierbij kan onderscheid gemaakt worden tussen een verzoek om informatie en advies of een verzoek om maatschappelijke ondersteuning. Bij dit laatste wordt het onderzoek opgestart.

n. naaste familie

Familieleden in de eerste graad zijn: (schoon)ouders en hun partners, kinderen en hun partners. Familieleden in de tweede graad zijn: broers of zussen en hun partners, grootouders en hun partners, kleinkinderen en hun partners. Onder partners wordt verstaan: echtgenoten, geregistreerde partners en ook niet-geregistreerde partners.

o. niet-professional in loondienst

Spreekt voor zich.

p. onderzoek

Spreekt voor zich.

q. ondersteuningsplan

Een plan dat tot stand is gekomen in samenspraak met de gemeente, cliënt en aanbieder, waarin de hulpvraag, het beoogde resultaat en de daarvoor in te zetten activiteiten zijn vastgelegd.

r. onderzoeksverslag

Spreekt voor zich.

s. PGB

Bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden betreft.

t. tot en met y.

Spreeken voor zich.

1.2 Reikwijdte

Met deze wijzigingen wordt de reikwijdte van de verordening uitgebreid, zodat ze ook de taken opvang en beschermd wonen omvat. (*wijzigingen per 1-1-2018, raadsbesluit 26 september 2018*)

1.3 Beleidsregels

In de beleidsregels wordt de uitvoering van het in deze verordening geregelde beleid nader uitgewerkt door het college.

Artikel 2. Melding en onderzoek

Eerste lid:

Het eerste lid van dit artikel verwijst naar artikel 2.3.2 van de wet, waarin de gehele wettelijk te volgen procedure is vastgelegd omtrent melding, onderzoek, persoonlijk plan, van belang zijnde cliëntgegevens, recht op gratis en onafhankelijke cliëntondersteuning, keuzemogelijkheid voor een PGB, verplichting tot verstrekking beschikbare gegevens, schriftelijke weergave van het onderzoek (onderzoeksverslag) en onderzoekstermijn.

De melding is vormvrij en kan zowel schriftelijk als mondeling worden gedaan. Het is gebruikelijk om hiervoor een door het college aangeboden 'meldingsformulier' te gebruiken. De melding kan 'door of namens de cliënt' worden gedaan. Dit kan ruim worden opgevat. Naast de cliënt kan bijvoorbeeld diens vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere betrokkene de melding doen.

Na de melding van een hulpvraag wordt het onderzoek uitgevoerd door middel van een gesprek. Om een zo volledig mogelijk beeld van de cliënt te vormen komen tijdens dit gesprek in principe alle levensdomeinen aan bod.

Tweede lid:

Dit lid is toegevoegd zodat het belang van het gezamenlijk met de cliënt in beeld brengen van het gewenste resultaat expliciet onder de aandacht wordt gebracht.

Derde lid:

Spreekt voor zich.

Artikel 3. Aanvraag

Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten voor de cliënt is in dit artikel de mogelijkheid opgenomen om een door de cliënt ondertekend onderzoeksverslag als aanvraag aan te merken.

Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening

In artikel 2.1.3, tweede lid onder a, van de wet is bepaald dat de raad bij verordening moet aangeven op basis van welke criteria het college kan vaststellen of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. In de memorie van toelichting op deze bepaling (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 134) wordt aangegeven dat het bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening op maatwerk aankomt. Gemeentelijke vrijheid is nodig omdat de behoeften van inwoners per gemeente kunnen verschillen en de sociale en fysieke infrastructuur per gemeente anders is. Ook het aanbod van algemene voorzieningen is niet in iedere gemeente gelijk. Het is daarom niet mogelijk of wenselijk dat in de verordening limitatief wordt geregeld welke maatwerkvoorzieningen zullen worden verstrekt. De gemeente moet wel aan de hand van geschikte en toepasbare criteria meer in detail en

concreet nader afbakenen in welke gevallen iemand een maatwerkvoorziening kan krijgen. In dit artikel en de door het college vast te stellen beleidsregels is deze verplichting uitgewerkt.

Eerste lid:

In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluiter is:

"Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen."

Tweede lid:

Geen maatwerkvoorziening wordt toegekend als de cliënt reeds zijn gevraagde maatwerkvoorziening heeft gekocht of deze voorziening is gerealiseerd voordat de melding is gedaan. Er is dan immers geen ondersteuningsbehoefte meer want de cliënt heeft een oplossing voor zijn beperking gerealiseerd.

De reikwijdte van de verordening bij het verlenen van een woonvoorziening beperkt zich tot de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft. De toevoeging 'zal hebben' is opgenomen om cliënten de mogelijkheid te bieden naar de gemeente te kunnen verhuizen. Wel zal de cliënt bij de keuze van een woning nadrukkelijk rekening moeten houden met de diens beperkingen.

Derde lid:

Het derde lid heeft als doel om te borgen dat cliënt normaal gebruik kan maken van de woning waar deze zijn hoofdverblijf heeft. Dit zijn de ruimtes waarop de cliënt is aangewezen voor:

het kunnen verrichten van de elementaire woonfuncties (eten, slapen, lichaamsreiniging, koken);

het verrichten van huishoudelijke werkzaamheden;

horizontale en verticale verplaatsingen in en om de woning waaronder ook de toegang tot de woning.

Onder niet-noodzakelijke gebruiksruidten wordt verstaan: kelder, berging, zolder, garage, logeerkamer en hobbyruimte.

Er zijn situaties waarbij gezien de aard van het soort gebouw verondersteld mag worden dat bepaalde voorzieningen standaard aanwezig zijn. Uitzonderingen kunnen worden gemaakt voor voorzieningen ten behoeve van gemeenschappelijke ruimten zonder welke de woning van de cliënt onbereikbaar is.

Of woongebouwen voor gehandicapten- en/of ouderen zijn bedoeld, blijkt niet alleen uit de bestemming, maar ook uit de bewoners zelf. Indien een gebouw voornamelijk bewoond

wordt door ouderen en/of gehandicapten wordt die bestemming aangenomen. Dit kan het geval zijn wanneer meer dan de helft van de bewoners ouder is dan 55 jaar en/of beperkingen heeft. Uit de jurisprudentie blijkt wel dat er zware eisen kunnen gelden om aan te nemen dat een woongebouw specifiek is gericht op mensen met beperkingen (vergelijk bijvoorbeeld CRVB:2009:BI9087).

Is een verhuizing geen gevolg van het ondervinden van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en bestond er geen belangrijke reden om toch te verhuizen, dan weigert het college een voorziening. Als belangrijke redenen kunnen bijvoorbeeld worden aangemerkt: samenwoning, huwelijk en het aanvaarden van werk. In geval van samenwoning of huwelijk houdt het college ook rekening met de keuze die de cliënt maakt in welke woning men gaat samenwonen. Ook in dat geval moet er een belangrijke reden zijn waarom naar de woning wordt verhuisd waar mogelijk meer aanpassingen moeten worden verricht. Het college betreft daarbij ook de mogelijkheden die van de 'partner' van de cliënt kunnen worden gevergd.

Is de cliënt niet verhuisd naar de voor hem/haar beschikbare meest geschikte woning, dan wordt de maatwerkvoorziening in beginsel afgewezen. Het college wordt namelijk de mogelijkheid ontnomen om nog te kunnen bepalen wat de goedkoopst passende ondersteuning had kunnen zijn. Onder deze bepaling zijn ook begrepen de aankoop van een woning of een kavel dan wel andere onomkeerbare handelingen zonder dat voorafgaande daaraan schriftelijke toestemming is verleend door college. Door dat na te laten brengt de cliënt zich in een lastige bewijspositie. De aantoonplicht dat er geen (andere) geschiktere beschikbare woningen waren, ligt in eerste instantie bij de cliënt; het behoort tot zijn rekening en risico. Zonder dat aan te tonen kan het college de aanvraag om een woonvoorziening afwijzen (vergelijk CRVB:2011:BQ2868 en CRVB:2012:BY5215), uitgezonderd als het college vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend om te verhuizen naar de betreffende inadequante woning.

Vierde lid:

Onder het bezoikbaar maken van een woning, wordt verstaan dat een bewoner van een Wlz-instelling een bepaalde woonruimte (bijvoorbeeld die van de ouders) kan bereiken en de woonkamer en één toilet kan bereiken en gebruiken. Dit lid is van toepassing voor cliënten die hun hoofdverblijf hebben in de gemeente Weert en waarvoor de woningaanpassing noodzakelijk is om in aanvaardbare mate te participeren.

De compensatieplicht van gemeenten geldt uitsluitend ten aanzien van personen die in de gemeente woonplaats hebben. Een persoon kan niet in meerdere gemeenten tegelijkertijd woonplaats hebben. De vraag waar iemand woonplaats heeft, is afhankelijk van concrete feiten en omstandigheden. Doorgaans zal een bewoner van een Wlz-instelling woonplaats hebben in de gemeente waar de Wlz-instelling staat. Deze gemeente is dan verantwoordelijk voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening (zie CRvB 22-09-2010, nr. 09/1743 WMO). Wel is het van belang goed onderzoek te doen naar het feitelijk verblijf van de cliënt. Hierbij zijn factoren van belang zoals bijvoorbeeld de omvang van het sociale leven ter plaatse (waar iemand zijn vrienden ontvangt) en het gebruik van diverse (maatschappelijke) voorzieningen ter plaatse.

De gemeente heeft geen verplichting tot het verlenen van een maatwerkvoorziening als het gaat om een aanvraag voor het bezoikbaar maken van een woning voor een cliënt die buiten de gemeente woont.

Vijfde lid:

In het kader van de beoordeling bij het vervangen en/of aanpassen van woonvoorzieningen, is aansluiting gezocht bij de afschrijvingstermijnen die door de

vereniging Overleg Voorzitters Huurcommissie zijn vastgesteld in het 'Beleid Huurverhoging na woonverbetering' (versie januari 2011).

Met betrekking tot de levensduur van overige hulpmiddelen is aansluiting gezocht bij de 'Handreiking Inkoop hulpmiddelen' (2014) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG).

Zesde lid:
Spreekt voor zich.

Zevende lid:
Bij de technische controle wordt uitgegaan van de geldende richtlijnen voor (medische) hulpmiddelen.

Achtste lid:
Spreekt voor zich.

Negende lid:
Bij de keuze voor een maatwerkvoorziening wordt gekeken naar wat noodzakelijk, meest passend en goedkoopst is. Daarmee wordt rekening gehouden met de kwaliteitseisen die aan voorzieningen worden gesteld. Deze eisen staan in artikel 8 van deze verordening. Dit geldt voor elke maatwerkvoorziening. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het primaat van verhuizing. Dit kan worden toegepast wanneer de kosten van verhuizing naar een voor de cliënt passende woning minder kostbaar zijn dan een maatwerkvoorziening in de huidige woning. In dat geval kan gekozen worden voor een verhuiskostenvergoeding. In de beleidsregels wordt dit verder uitgewerkt.

Artikel 5. Inhoud beschikking

Eerste lid:
Uitgangspunt van de wet is dat de cliënt een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Indien gewenst door de cliënt bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een persoonsgebonden budget.

Tweede lid en derde lid:
De datum van toekenning (datum besluit) wordt als ingangsdatum gehanteerd, wat door de CRvB is geaccepteerd (CRvB 08-10-1999, nr. 98/684 WVG).

Vierde lid:
Dit dient uitsluitend ter informatie aan de cliënt. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. Dat loopt immers via het CAK, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. Zie artikel 7 en artikel 2.14, zesde lid, van de wet, waarin is bepaald dat de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, met uitzondering van die voor opvang, wordt vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.

Tijdens het gesprek met de cliënt vormt de bijdrage in de kosten een vast onderdeel. De cliënt kan zelf of door het CAK laten berekenen wat de maximale bijdrage zou kunnen zijn. De hoogte van de bijdrage in de kosten is afhankelijk van de leefsituatie, het verzamelinkomen en eventueel vermogen (hierbij maakt het CAK gebruik van de inkomens- en vermogensgegevens van twee jaar geleden).

Cliënten wordt geadviseerd om alvorens de aanvraag (na de melding van de hulpvraag en het daarbij behorende gesprek) wordt ingediend, deze berekening te hebben uitgevoerd om niet voor onvoorziene kosten te komen te staan.

Artikel 6. PGB

Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een PGB verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. Van belang is dat een PGB alleen wordt verstrekt indien de cliënt dit gemotiveerd vraagt (zie artikel 2.3.6, tweede lid, onder b). Met de motivatie-eis wordt geborgd dat duidelijk is dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een PGB aan te vragen (zie de toelichting op amendement Voortman c.s., Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 103).

In artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een PGB wordt vastgesteld. In 2015 werd dit gedelegeerd aan het college. Vanwege jurisprudentie is het niet meer toegestaan dergelijke zaken te delegeren aan het college. Daarom is de berekeningswijze opgenomen in deze verordening.

Bij verstrekking van het PGB geldt dat de hoogte toereikend moet zijn om ondersteuning bij tenminste één aanbieder in te kopen. Gemeenten hebben ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het PGB. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.).

Een aanvraag voor een PGB kan geweigerd worden voor zover de kosten van het PGB hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent niet bij voorbaat dat het PGB om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het PGB slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

De maximale hoogte van een PGB is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Artikel 7 Bijdrage in de kosten

Artikel 7 geeft uitvoering aan artikel 2.1.4 van de wet. De bijdrage in de kosten wordt voor de gemeente geïnd door het CAK. De bijdrage in de kosten mag niet hoger zijn dan de landelijk vastgestelde kaders. Ook mag de bijdrage niet hoger zijn dan de kostprijs die de gemeente voor de maatwerkvoorziening betaalt.

Het staat de gemeenteraad vrij om de bijdrage bij te stellen in het voordeel van de inwoners. Het derde lid van artikel 7 is hier een uitwerking van. Met het aanpassen van de bijdrage in de kosten zoals beschreven in het derde lid, wordt bereikt dat vrijwel alle inwoners een lagere bijdrage in de kosten gaan betalen. De aanpassing sluit aan bij de draagkracht van inwoners.

De wet verplicht tot het vaststellen van de kostprijs van een maatwerkvoorziening. De wijze waarop door de gemeente de kostprijs wordt bepaald is vastgelegd in het vierde lid.

De gemeente heeft voor de ondersteuning in natura met betrekking tot diensten afspraken met aanbieders gemaakt op basis van resultaatfinanciering. Dit betekent dat de gemeente een vaste prijs per periode van 4 weken aan de aanbieder betaalt. Hoewel de noodzakelijke inzet per cliënt kan verschillen, is de vergoeding die de aanbieder hiervoor ontvangt (de feitelijke kostprijs voor de gemeente) dus altijd gelijk.

Omdat er met ingang van 1 januari 2018 gewerkt wordt met resultaatfinanciering op basis van profielen, is de systematiek met betrekking tot de bijdrage in de kosten geanalyseerd. Bij het bepalen van de nieuwe werkwijze zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- zo min mogelijk cliënten mogen er door de gewijzigde werkwijze op achteruit gaan;
- Transparantie, eenduidigheid en rechtszekerheid voor de cliënt;
- Budgettaire neutraliteit voor de gemeente;
- Passend bij het gedachtegoed van resultaatfinanciering;
- Beperkte administratieve lasten.

Gekozen is voor de werkwijze waarbij er een vast bedrag per 4 weken aan het CAK wordt doorgegeven. Bij de keuze voor deze werkwijze is rekening gehouden met de situatie in onze regio en de landelijke ontwikkelingen. Op basis van een impactanalyse is dit bedrag voor alle diensten vastgesteld op €150,00 per 4 weken. De kostprijs voor de maatwerkvoorziening die de gemeente betaalt aan de aanbieder, is altijd hoger dan het vaste bedrag per periode. Dit betekent dat de bijdrage nooit hoger is dan de kostprijs zoals bedoeld in artikel 2.1.4, derde lid, van de wet.

Het vaststellen van de hoogte van de bijdrage in de kosten mag vanwege jurisprudentie niet meer worden gedelegeerd aan het college. Daarom is de berekeningswijze opgenomen in deze verordening. Voor de berekening van de hoogte van de maatwerkvoorziening opvang wordt aangesloten bij de regionale afspraken die hierover zijn gemaakt. Dit om een zo uniform mogelijke uitvoering van deze taak in de regio Noord- en Midden-Limburg te bevorderen.

Hoewel de uitvoering voor de taak maatschappelijke opvang is gemandateerd aan Venlo, stuurt de gemeente Weert zelf de dag- en nachtopvang in Weert aan. De lokale opvang in Weert kent 2 vormen: bed-voor-de-nacht en trajectbed. In dit artikel wordt de hoogte van de bijdrage in de kosten voor het bed-voor-de-nacht en voor het trajectbed bepaald en wordt bepaald dat deze bijdrage wordt geïnd door de samenwerkende partners die de dag- en nachtopvang organiseren.

De omvang van een maand is bepaald op 30 dagen, zodat kosten per dag kunnen worden omgerekend naar kosten per maand en de kosten voor een voorziening elke maand gelijk zijn. Dit heeft onder andere te maken met het vaststellen van de hoogte van de bijdrage in de kosten die een vast bedrag per periode betreft.

Artikel 8. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

Deze bepaling betreft een uitwerking van artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook

betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel. De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 e.v. van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de wet is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt artikel 9 dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen (eerste lid) en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld (derde lid).

Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik

Deze bepaling betreft een uitwerking van artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een PGB, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Aan het bestrijden van ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en PGB's gaat een poging dit te voorkomen vooraf. Duidelijke informatie over enerzijds de rechten en plichten van de cliënt en anderzijds de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik spelen hierbij een belangrijke rol. Daarom is in het eerste lid een informatieplicht voor het college opgenomen.

Het derde lid is een 'kan'-bepaling. Een PGB wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de beslissing tot het verstrekken van het PGB nog geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken.

In artikel 2.4.1 tot en met 2.4.4 van de wet zijn regels voor het verhalen van kosten opgenomen en is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte maatwerkvoorziening of PGB. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen. Uit de memorie van toelichting op artikel 2.4.1 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 157) wordt duidelijk dat daarnaast de mogelijkheid blijft bestaan om maatwerkvoorzieningen terug te vorderen omdat het niet in alle gevallen mogelijk is een al genoten maatwerkvoorziening terug te vorderen, kan het college de waarde van de genoten maatwerkvoorziening uitdrukken in een bedrag dat voor terugvordering in aanmerking komt.

Artikel 11. Opschorting betaling uit het PGB

Met deze regeling wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, in combinatie met artikel 2, vierde lid, aanhef en onder e, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015, en wordt beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van PGB's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het PGB een beter instrument dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015). Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking.

Om deze redenen is de mogelijkheid voor het college om de Sociale Verzekeringsbank (SVB) te verzoeken over te gaan tot opschorting aan de verordening toegevoegd. Het college kan een verzoek enkel doen als een ernstig vermoeden is gerezen dat:

1. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
2. de cliënt niet voldoet aan de aan het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden; of
3. de cliënt het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.

Van de onder punt 2 genoemde omstandigheid is ook sprake als de cliënt niet langer voldoende in staat is op eigen kracht, dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en als niet langer is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en – met inachtneming van de daarvoor geldende regels – de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot deugdelijke besluitvorming ten aanzien van het al dan niet nemen van een besluit tot opschorting.

Verder kan er voor ten hoogste dertien weken worden opgeschort. Hierbij is aansluiting gezocht bij de termijn zoals deze ook wordt gehanteerd in artikel 4:56 van de Awb en onder de Wet langdurige zorg.

Artikel 12. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen

Deze bepaling betreft grotendeels een uitwerking artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Op grond van artikel 2.3.9 van de wet moet het college periodiek onderzoeken of er aanleiding is om een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening in natura of toekenning van een PGB te heroverwegen. Soms bestaat er echter twijfel over de kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid van geleverde ondersteuning, het onderzoek in het kader van artikel 2.3.9 biedt dan onvoldoende houvast om hier goed naar te kijken. Op grond van deze bepaling moet het college in aanvulling op het onderzoek overeenkomstig artikel 2.3.9 ook periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en PGB's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt, of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt en of de geleverde ondersteuning van goede kwaliteit is. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of PGB-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder. Het onderzoek kan onder meer bestaan uit: dossieronderzoek, bezoek aan de cliënt, bezoek aan de locatie waar de cliënt ondersteuning krijgt en gesprekken met de aanbieder.

Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Deze bepaling betreft een uitwerking van de artikel 2.1.6 van de wet. Hierin is opgenomen dat bij verordening wordt bepaald op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente. De verordening moet in ieder geval voorzien in een procedure die waarborgt dat alle mantelzorgers, die voldoen aan de voorwaarden, voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht.

Dit artikel heeft betrekking op alle mantelzorgers van inwoners van de gemeente. Dit is niet beperkt tot mantelzorgers van Wmo-clients maar betreft iedere persoon die mantelzorg verleent aan een inwoner van de gemeente.

Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering dienst door derden

Algemeen

Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door derden (aanbieders) laten verrichten. Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Met artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 is nadere invulling gegeven aan de verplichting van artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet om bij verordening regels te stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de kwaliteitseisen. Het artikel bepaalt aan welke eisen ten minste moet worden voldaan om een goede prijs-kwaliteitverhouding te borgen.

Eerste lid

In dit artikel wordt geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4. van de wet, of een vaste prijs vaststelt of een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Indien het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Tweede lid

Bij het vaststellen van de prijs dient het college rekening te houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeenten. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt indien de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Derde lid

Het college moet de vaste prijs of de reële prijs minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijs-elementen. De opsomming in dit lid is niet uitputtend.

Vierde lid

Dit lid biedt het college de mogelijkheid om geen vaste of reële prijs te bepalen op basis van de genoemde kostprijselementen maar de bepaling van de hoogte van een reële prijs over te laten aan de inschrijvende partijen. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Vijfde lid

Het college bepaalt met welke derde hij een overeenkomst aangaat. Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren (zie artikel 1.1.1 van de wet). Het overeenkomen van contracten is het primaat van het college. Het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 treedt dan ook niet in de contractvrijheid van het gemeentebestuur. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Artikel 15. Klachtregeling

De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn.

Eerste lid:

In artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een klachtregeling is vereist. In de gemeente Weert is dit van toepassing op alle voorzieningen. Iedere aanbieder is dus verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet).

In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een (keukentafel)gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder).

Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder bekend maken. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

Tweede lid:

In het tweede lid zijn een aantal instrumenten aangegeven waarmee het college zorgt dat de klachtregeling door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 16. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de wet, waarin is bepaald dat in ieder geval moet worden bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn, vereist is.

Eerste lid:

Spreekt voor zich.

Tweede lid:

Spreekt voor zich, zie de toelichting op artikel 15 tweede lid.

Artikel 17. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet.

Met het derde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

Spreekt voor zich.

Bijlage

Artikelen Wmo 2015 en
Uitvoeringsbesluit Wmo 2015

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen en algemene bepalingen

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.1.1. lid 1 [Begrripsbepaling]

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren;

algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;

AMHK: advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling als bedoeld in [artikel 4.1.1](#);

begeleiding: activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven;

beschermd wonen: wonen in een accommodatie van een instelling met daarbij behorende toezicht en begeleiding, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch en psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen, bestemd voor personen met psychische of psychosociale problemen, die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;

beroepskracht: natuurlijke persoon die in persoon beroepsmatig werkzaam is voor een aanbieder;

burgerservicenummer: burgerservicenummer als bedoeld in [artikel 1](#), onderdeel b, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer;

CAK: het CAK, genoemd in [artikel 6.1.1, eerste lid](#), van de Wet langdurige zorg;

calamiteit: niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis, die betrekking heeft op de kwaliteit van een voorziening en die tot een ernstig schadelijk gevolg voor of de dood van een cliënt heeft geleid;

CIZ: het CIZ, genoemd in [artikel 7.1.1, eerste lid](#), van de Wet langdurige zorg;

cliënt: persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in [artikel 2.3.2, eerste lid](#);

cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;

college: college van burgemeester en wethouders;

dossier: geheel van schriftelijk of elektronisch vastgelegde gegevens met betrekking tot een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan;

gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;

geweld bij de verstrekking van een voorziening: seksueel binnendringen van het lichaam van of ontucht met een cliënt, alsmede lichamelijk en geestelijk geweld jegens een cliënt,

door een beroepskracht dan wel door een andere cliënt met wie de cliënt gedurende het etmaal of een dagdeel in een accommodatie van een aanbieder verblijft;

huiselijk geweld: lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring;

huiselijke kring: een familielid, een huisgenoot, de echtgenoot of voormalig echtgenoot of een mantelzorger;

hulpmiddel: roerende zaak die bedoeld is om beperkingen in de zelfredzaamheid of de participatie te verminderen of weg te nemen;

kindermishandeling: elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel;

maatschappelijke ondersteuning:

- 1° bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld,
- 2° ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving,
- 3° bieden van beschermd wonen en opvang;

maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:

- 1° ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen,
- 2° ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen,
- 3° ten behoeve van beschermd wonen en opvang;

mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;

Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

opvang: onderdak en begeleiding voor personen die de thuissituatie hebben verlaten, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;

participatie: deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;

persoonsgebonden budget: bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken;

persoonsgegevens, bijzondere persoonsgegevens, verwerking van persoonsgegevens, bestand, verantwoordelijke en bewerker: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van de Wet bescherming persoonsgegevens;

Richtlijn 2004/38/EG: Richtlijn nr. 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PbEU L 158);

sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;

toezichthoudende ambtenaar: persoon als bedoeld in de artikelen 4.3.1, 6.1 en 6.2;

vertegenwoordiger: persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake;

vertrouwenspersoon: vertrouwenspersoon als bedoeld in artikel 2.6, tweede lid, van de Jeugdwet;

voorziening: algemene voorziening of maatwerkvoorziening;

woningaanpassing: bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte;

zelfredzaamheid: in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Artikel 1.1.1. lid 2

Personen of rechtspersonen die als vertegenwoordiger als bedoeld in het eerste lid kunnen optreden zijn de curator, de mentor of de gevolmachtigde van de cliënt, dan wel, indien zodanige persoon of rechtspersoon ontbreekt, diens echtgenoot, de geregistreerde partner of andere levensgezel van de cliënt, tenzij deze persoon dat niet wenst, dan wel, indien ook zodanige persoon ontbreekt, diens ouder, kind, broer of zus, tenzij deze persoon dat niet wenst.

Hoofdstuk 2. Maatschappelijke ondersteuning

§ 1. Opdracht gemeente

Artikel 2.1.2. [Beleidsplan]

1. De gemeenteraad stelt periodiek een plan vast met betrekking tot het door het gemeentebestuur te voeren beleid met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning.
2. Het plan beschrijft de beleidsvoornemens inzake door het college te nemen besluiten of te verrichten handelingen die erop gericht zijn:
 - a. de sociale samenhang, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente te bevorderen, alsmede huiselijk geweld te voorkomen en te bestrijden;
 - b. de verschillende categorieën van mantelzorgers, en vrijwilligers, zoveel mogelijk in staat te stellen hun taken als mantelzorger of vrijwilliger uit te voeren;
 - c. vroegtijdig vast te stellen of ingezetenen maatschappelijke ondersteuning behoeven;
 - d. te voorkomen dat ingezetenen op maatschappelijke ondersteuning aangewezen zullen zijn;
 - e. algemene voorzieningen te bieden aan ingezetenen die maatschappelijke ondersteuning behoeven;

- f. maatwerkvoorzieningen te bieden ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie aan ingezetenen van de gemeente die daartoe op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit hun sociale netwerk niet of onvoldoende in staat zijn;
 - g. maatwerkvoorzieningen te bieden aan personen die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving en beschermd wonen of opvang behoeven in verband met psychische of psychosociale problemen of omdat zij de thuissituatie hebben verlaten, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld;
 - h. uitvoering te geven aan het op 13 december 2006 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (Trb. 2007, 169).
3. Het plan is erop gericht dat:
- a. cliënten zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven;
 - b. cliënten die beschermd wonen of opvang ontvangen, een veilige woonomgeving hebben en, indien mogelijk, weer in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
4. In het plan wordt bijzondere aandacht gegeven aan:
- a. een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, publieke gezondheid, preventie, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
 - b. de samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet met het oog op een zo integraal mogelijke dienstverlening;
 - c. keuzemogelijkheden tussen aanbieders voor degenen aan wie een maatwerkvoorziening wordt verstrekt, waarbij rekening wordt gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van cliënten, in het bijzonder voor kleine doelgroepen;
 - d. de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking;
 - e. de wijze waarop de continuïteit van hulp wordt gewaarborgd, in het bijzonder ten aanzien van de persoon die door het bereiken van een bepaalde leeftijd geen jeugdhulp als bedoeld in de Jeugdwet meer kan ontvangen;
 - f. mogelijkheden om met inzet van begeleiding, waaronder dagbesteding, mensen zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te laten blijven;
 - g. de wijze waarop ingezetenen worden geïnformeerd over de personen die kunnen optreden als vertegenwoordiger van een cliënt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.
5. In het plan wordt aangegeven op welke wijze de gemeente artikel 2.1.7 toepast dan wel de reden om dat artikel niet toe te passen.
6. In het plan wordt aangegeven welke resultaten het gemeentebestuur in de door het plan bestreken periode wenst te behalen, welke criteria worden gehanteerd om te meten hoe deze resultaten zijn behaald en welke prestatie-indicatoren worden gehanteerd ten aanzien van aanbieders.

Artikel 2.1.3. [Gemeentelijke verordening]

1. De gemeenteraad stelt bij verordening de regels vast die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 bedoelde plan en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen.
2. In de verordening wordt in ieder geval bepaald:

- a. op welke wijze en op basis van welke criteria wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt;
 - b. op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn;
 - c. welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen;
 - d. ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten vereist is;
 - e. ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn, vereist is.
3. In de verordening wordt bepaald op welke wijze ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, worden betrokken bij de uitvoering van deze wet, waarbij in ieder geval wordt geregeld de wijze waarop zij:
- a. in de gelegenheid worden gesteld voorstellen voor het beleid te doen;
 - b. vroegtijdig in staat worden gesteld gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen;
 - c. worden voorzien van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen;
 - d. deel kunnen nemen aan periodiek overleg;
 - e. onderwerpen voor de agenda van dit overleg kunnen aanmelden;
 - f. worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
4. In de verordening worden regels gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 2.1.4. [Eigen bijdrage]

1. Bij verordening kan worden bepaald dat een cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd:
- a. voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning;
 - b. voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget.
2. In de verordening kan de hoogte van de bijdrage voor de verschillende soorten van voorzieningen verschillend worden vastgesteld en kan worden bepaald dat:
- a. voor personen, behorende tot daarbij omschreven groepen, een daarbij aangegeven I op de bijdrage voor een algemene voorziening van toepassing is;
 - b. de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget:
 - 1° verschuldigd is zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt onderscheidenlijk gedurende de periode waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt, en
 - 2° afhankelijk is van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot.
3. Het totaal van de bijdragen voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget gaat de kostprijs niet te boven. In de verordening wordt bepaald op welke wijze de kostprijs wordt berekend.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de bijdragen voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, waaronder regels over:

- a. de hoogte,
 - b. de wijze waarop het inkomen en vermogen bij de vaststelling worden betrokken,
 - c. de termijn waarbinnen de verschuldigde bijdrage moet zijn voldaan,
 - c. de wijze van invordering, en
 - e. de uitzonderingsgronden voor het verschuldigd zijn van een bijdrage.
5. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het vierde lid, die betrekking heeft op het in het tweede lid bedoelde vermogen, wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd. Indien een der kamers der Staten-Generaal besluit niet in te stemmen met het ontwerp, wordt er geen voordracht gedaan en kan niet eerder dan zes weken na het besluit van die kamer der Staten-Generaal een nieuw ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal worden overgelegd.
6. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget wordt, met uitzondering van die voor opvang, vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.
7. In de verordening wordt bepaald door welke instantie de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget voor opvang wordt vastgesteld en geïnd. Het college draagt er zorg voor dat aan het CAK mededeling wordt gedaan van de bijdragen die door de bedoelde instantie zijn vastgesteld, voor zover niet betrekking hebbende op personen die de thuissituatie hebben verlaten in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld.

Artikel 2.1.5. [Bijdrage ouders]

1. Indien een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget wordt verstrekt ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt, kan bij verordening worden bepaald dat de in [artikel 2.1.4](#) bedoelde bijdrage is verschuldigd door:
- a. de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op [artikel 394](#) van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en
 - b. degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
2. Indien bijdrageplichtige ouders of stiefouders gescheiden wonen en geen bedrag is bepaald op de voet van de [artikelen 406](#) of [407](#) van het Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van [artikel 822, eerste lid](#), onderdeel c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is de ouder of stiefouder die ingevolge de [Algemene Kinderbijslagwet](#) onmiddellijk voorafgaande aan de verstrekking van de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget recht op kinderbijslag heeft, de bijdrage verschuldigd.
3. In afwijking van het eerste lid is in ieder geval geen bijdrage verschuldigd indien de ouders van het gezag over de cliënt zijn ontheven of ontzet.
4. Indien meer dan één persoon een bijdrage is verschuldigd, is ieder der bijdrageplichtigen de bijdrage verschuldigd, met dien verstande dat indien de een heeft betaald, de ander is bevrijd.

Artikel 2.1.6. [Waardering mantelzorgers]

Bij verordening wordt bepaald op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.

§ 3 - Maatwerkvoorzieningen

Artikel 2.3.1. [Maatwerkvoorziening]

Het college draagt er zorg voor dat aan personen die daarvoor in aanmerking komen, een maatwerkvoorziening wordt verstrekt.

Artikel 2.3.2. [Onderzoek]

1. Indien bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, voert het college in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel diens vertegenwoordiger, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes weken, een onderzoek uit overeenkomstig het tweede tot en met achtste lid. Het college bevestigt de ontvangst van de melding.
2. Voordat het onderzoek van start gaat, kan de cliënt het college een persoonlijk plan overhandigen waarin hij de omstandigheden, bedoeld in het vierde lid, onderdelen a tot en met g, beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen. Het college brengt de cliënt van deze mogelijkheid op de hoogte en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding, bedoeld in het eerste lid, in de gelegenheid het plan te overhandigen.
3. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.
4. Het college onderzoekt:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt;
 - b. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - c. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - d. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - e. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, onderscheidenlijk de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - f. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
 - g. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4, verschuldigd zal zijn.
5. Indien de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in het tweede lid aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek als bedoeld in het vierde lid, onderdelen a tot en met g.
6. Bij het onderzoek wordt aan de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger medegedeeld welke mogelijkheden bestaan om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget. De cliënt dan wel diens vertegenwoordiger wordt in begrijpelijke bewoordingen ingelicht over de gevolgen van die keuze.
7. De cliënt dan wel diens vertegenwoordiger verschaft het college de gegevens en bescheiden die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

8. Het college verstrekt de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek.
9. Een aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.5 kan niet worden gedaan dan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de in het eerste lid genoemde termijn.

Artikel 2.3.5. [Beslissing op aanvraag]

1. Het college beslist op een aanvraag:
 - a. van een ingezetene van de gemeente om een maatwerkvoorziening ten behoeve van zelfredzaamheid en participatie;
 - b. van een ingezetene van Nederland om een maatwerkvoorziening ten behoeve van opvang en beschermd wonen.
2. Het college geeft de beschikking binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.
3. Het college beslist tot verstrekking van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.3.2 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.
4. Het college beslist tot verstrekking van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.3.2 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.
5. De maatwerkvoorziening is, voor zover daartoe aanleiding bestaat, afgestemd op:
 - a. de omstandigheden en mogelijkheden van de cliënt,
 - b. zorg en overige diensten als bedoeld bij of krachtens de Zorgverzekeringswet,
 - c. jeugdhulp als bedoeld in de Jeugdwet die de cliënt ontvangt of kan ontvangen,
 - d. onderwijs dat de cliënt volgt dan wel zou kunnen volgen,
 - e. betaalde werkzaamheden,
 - f. scholing die de cliënt volgt of kan volgen,
 - g. ondersteuning ingevolge de Participatiewet,
 - h. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de cliënt.
6. Het college kan een maatwerkvoorziening weigeren indien de cliënt aanspraak heeft op verblijf en daarmee samenhangende zorg in een instelling op grond van de Wet langdurige zorg, dan wel er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarop aanspraak kan doen gelden en weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit dienaangaande.

7. Het zesde lid geldt niet voor verzekerden als bedoeld in artikel 11.1.1, derde lid, van de Wet langdurige zorg.

Artikel 2.3.6. [Persoonsgebonden budget]

1. Indien de cliënt dit wenst, verstrekt het college hem een persoonsgebonden budget dat de cliënt in staat stelt de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken.
2. Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, indien:
 - a. de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
 - b. de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wenst geleverd te krijgen;
 - c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.
3. Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in het tweede lid, onder c, weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.
4. Bij verordening kan worden bepaald onder welke voorwaarden betreffende het tarief, de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de mogelijkheid heeft om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen te betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.
5. Het college kan een persoonsgebonden budget weigeren:
 - a. voor zover de kosten van het betrekken van de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen van derden hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening of;
 - b. indien het college eerder toepassing heeft gegeven aan artikel 2.3.10, eerste lid, onderdeel a, d en e.
6. Op een persoonsgebonden budget is titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Artikel 2.3.8. [Inlichtingenplicht]

1. De cliënt doet aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6.
2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet indien die feiten en omstandigheden door het college kunnen worden vastgesteld op grond van bij wettelijk voorschrift als authentiek aangemerkte gegevens of kunnen worden verkregen uit bij regeling van Onze Minister aan te wijzen administraties.
3. De cliënt is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 2.3.10. [Herziening of intrekking]

1. Het college kan een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 herzien dan wel intrekken, indien het college vaststelt dat:

- a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,
 - b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget is aangewezen,
 - c. de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten,
 - d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden,
 - e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.
2. Het college bepaalt in de beslissing, bedoeld in het eerste lid, het tijdstip waarop de beslissing in werking treedt.

§ 6 - Overige bepalingen

Artikel 2.6.4. [Uitvoering door derden. Aanbesteding]

1. Het college kan de uitvoering van deze wet, behoudens de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door derden laten verrichten.
2. Indien de levering van een voorziening wordt aanbesteed, gunt het college de overheidsopdracht op grond van de naar zijn oordeel economisch meest voordelige inschrijving en maakt in de aankondiging van de overheidsopdracht bekend welke nadere criteria hij stelt met het oog op de toepassing van het criterium economisch meest voordelige inschrijving, waarbij in ieder geval het nadere criterium kwaliteit wordt gesteld.
3. In afwijking van artikel 2.114, tweede lid, van de Aanbestedingswet 2012 kan het college een overheidsopdracht niet enkel op grond van het criterium de laagste prijs gunnen.

Artikel 2.6.5. [Overname personeel]

1. De aanbieder aan welke een overheidsopdracht voor het leveren van een voorziening wordt gegund, overlegt met de aanbieder of aanbieder die in opdracht van het college laatstelijk voor hem die voorziening leverden dan wel na hem gaan leveren, over de overname van het betrokken personeel.
2. Het college houdt bij het verlenen van een overheidsopdracht voor het leveren van een maatwerkvoorziening rekening met de mate waarin de aanbieder zorg draagt voor continuïteit in de hulpverlening tussen degenen aan wie een maatwerkvoorziening wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld.
3. Het college ziet erop toe dat:
 - a. het overleg, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt, onverminderd het bepaalde in de artikelen 662 en 663 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek; en
 - b. de aanbieder of aanbieder, bedoeld in het eerste lid, zoveel mogelijk inspanning leveren om bij het overleg, bedoeld in het eerste lid, de overname van betrokken personeel en het voortzetten van bestaande relaties tussen hulpverleners en cliënten te bewerkstelligen.

Artikel 2.6.6. [Verhouding prijs en kwaliteit]

1. Met het oog op gevallen waarin ten aanzien van een voorziening artikel 2.6.4 wordt toegepast, worden bij verordening regels gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden

gesteld aan de kwaliteit van de voorziening. Daarbij wordt rekening gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent het in het eerste lid bepaalde.

3. Het ontwerp van een krachtens het tweede lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt aan de beide kamers der Staten-Generaal overgelegd.

4. De voordracht voor de vast te stellen algemene maatregel van bestuur kan worden gedaan nadat vier weken na de overlegging zijn verstreken, tenzij binnen die termijn door of namens een der kamers of door ten minste een vijfde van het grondwettelijk aantal leden van een der kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het onderwerp van de algemene maatregel van bestuur bij wet wordt geregeld. In dat geval wordt een daartoe strekkend voorstel van wet zo spoedig mogelijk ingediend.

Hoofdstuk 3 - Kwaliteit

Artikel 3.1. [Kwaliteitseisen]

1. De aanbieder draagt er zorg voor dat de voorziening van goede kwaliteit is.

2. Een voorziening wordt in elk geval:

- a. veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht verstrekt,
- b. afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt,
- c. verstrekt in overeenstemming met de op de beroepskracht rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de professionele standaard;
- d. verstrekt met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, indien het niveau van een vorm van maatschappelijke ondersteuning dit vereist, nadere eisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen.

4. Het ontwerp van een krachtens het derde lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt aan beide kamers der Staten-Generaal overgelegd. De voordracht voor de vast te stellen algemene maatregel van bestuur kan worden gedaan nadat vier weken na de overlegging zijn verstreken, tenzij binnen die termijn door of namens een der kamers of door tenminste een vijfde van het grondwettelijke aantal leden van een der kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het onderwerp van de algemene maatregel van bestuur bij wet wordt geregeld. In dat geval wordt een daartoe strekkend voorstel van wet zo spoedig mogelijk ingediend.

Uitvoeringsbesluit Wmo 2015

Hoofdstuk 3 - Bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget

§ 2 - Bijdragen voor maatschappelijke ondersteuning

Artikel 3.1. [Bijdrage]

1. Indien de gemeenteraad uitvoering heeft gegeven aan artikel 2.1.4, eerste lid, onderdeel b, of artikel 2.1.5 van de wet is een bijdrage verschuldigd.
2. Paragraaf 2 is van toepassing op bijdragen, tenzij de [lees: tenzij] paragraaf 3 of 4 van toepassing is.
3. Paragraaf 3 is van toepassing op bijdragen voor beschermd wonen.
4. Paragraaf 4 is van toepassing op bijdragen voor opvang.

Artikel 3.8. [Omvang bijdrage]

1. De bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, dan wel het totaal van deze bijdragen bedraagt:
 - a. voor de ongehuwde cliënt, niet meer dan € 17,50 per bijdrageperiode met dien verstande dat dit bedrag, indien zijn bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9:
 - 1° meer bedraagt dan € 22.632 en hij de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen dat inkomen en € 22.632;
 - 2° meer bedraagt dan € 17.033 en hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen dat inkomen en € 17.033;
 - b. voor de gehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, waarvan een van beiden of beiden de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt of nog niet hebben bereikt, een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen het gezamenlijke bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9, en € 35.000, indien dat gezamenlijke inkomen meer bedraagt dan € 35.000;
 - c. voor de gehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, waarvan beiden de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, niet meer dan € 17,50 per bijdrageperiode, met dien verstande dat dit bedrag, indien het gezamenlijke bijdrageplichtig inkomen berekend volgens artikel 3.9 meer bedraagt dan € 23.525, wordt verhoogd met een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen dat gezamenlijke inkomen en € 23.525.
2. De bijdrage kan bij verordening:
 - a. voor alle personen, met een daarbij omschreven bijdrageplichtig inkomen op nihil worden gesteld;
 - b. voor alle categorieën personen, genoemd in het eerste lid in gelijke mate worden verlaagd:
 - 1° door de bedragen per bijdrageperiode of het percentage, genoemd in het eerste lid, te verlagen; of
 - 2° door de bedragen van het inkomensbedrag, genoemd in het eerste lid, te verhogen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt overeenkomstig de weeknummers volgens de internationale standaard ISO 8601 uitgegaan van twaalf bijdrageperioden van vier weken en een bijdrageperiode die vier of vijf weken bedraagt.

4. De bijdrage is niet verschuldigd:

- a. indien de cliënt of de echtgenoot van de cliënt een bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 of 3.12 dan wel een bijdrage ingevolge de artikelen 3.3.2.1 of 3.3.2.2 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd is;
- b. indien de cliënt of zijn echtgenoot gedurende twee of meer nachten aaneengesloten in de bijdrageperiode in een instelling voor opvang verblijft;
- c. indien het college, na advies van een instelling voor algemeen maatschappelijk werk, de Raad voor de Kinderbescherming of het AMHK, van oordeel is dat de verschuldigdheid van de bijdrage kan leiden tot mishandeling, verwaarlozing of ernstige schade voor de opvoeding en ontwikkeling van een minderjarige door de ouder, bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
- d. voor een rolstoel;
- e. voor een cliënt die de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, met uitzondering van een woningaanpassing.

Artikel 3.11. [Bijdrage beschermd wonen]

1. De bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, derde lid, bedraagt per maand een twaalfde gedeelte van het bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.13, voor:

- a. de ongehuwde cliënt die in een instelling voor beschermd wonen verblijft;
- b. de gehuwde cliënten tezamen die beiden in een instelling voor beschermd wonen verblijven;
- c. de gehuwde cliënt wiens echtgenoot een bijdrage ingevolge artikel 3.3.2.1 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd is.

2. De bijdrage, bedoeld in het eerste lid, bedraagt niet meer dan € 2.312,60 per maand.

In het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, zijn de cliënt en zijn echtgenoot

3. tezamen slechts eenmaal de bijdrage, berekend overeenkomstig het eerste en tweede lid, verschuldigd.

Artikel 3.12. [Lage bijdrage beschermd wonen]

1. In afwijking van artikel 3.11 bedraagt een bijdrage per maand een twaalfde gedeelte van 12,5% van het bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.14, voor:

- a. de ongehuwde cliënt gedurende de eerste zes maanden van verblijf in een instelling voor beschermd wonen;
- b. de gehuwde cliënten tezamen, zolang niet ten aanzien van elk van hen een periode van zes maanden is verstreken, tezamen;
- c. de ongehuwde cliënt die moet of gehuwde cliënten tezamen die moeten voorzien in de kosten van onderhoud van eigen, aangehuwde of pleegkinderen, mits voor die kinderen op grond van de Algemene Kinderbijslagwet recht op een uitkering bestaat of aan die kinderen, voor zover ze de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt, studiefinanciering is toegekend krachtens de Wet studiefinanciering 2000;
- d. de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen indien het college het waarschijnlijk acht dat het verblijf in de instelling voor beschermd wonen voor de ongehuwde cliënt, voor beide of voor een van beide gehuwde cliënten binnen een half jaar kan worden beëindigd en terugkeer naar de maatschappij mogelijk is en zal worden bewerkstelligd.

2. De bijdrage bedraagt voorts per maand een twaalfde gedeelte van 12,5% van het bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.14, voor:
 - a. de gehuwde cliënt die in een instelling voor beschermd wonen verblijft en wiens echtgenoot geen maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget ontvangt;
 - b. de gehuwde cliënten tezamen van wie één in een instelling voor beschermd wonen verblijft en wiens echtgenoot een persoonsgebonden budget of een andere maatwerkvoorziening ontvangt;
 - c. de gehuwde cliënt die in een instelling voor beschermd wonen verblijft en wiens echtgenoot zorg ontvangt als bedoeld in artikel 3.1.1, eerste lid, van de Wet langdurige zorg, voor zover het zorg met verblijf in een instelling, een volledig pakket thuis, een modulair pakket thuis of een persoonsgebonden budget betreft, met dien verstande dat de cliënt en zijn echtgenoot tezamen de bijdrage slechts eenmaal verschuldigd zijn.
3. De bijdrage voor beschermd wonen, bedoeld in het eerste lid, bedraagt ten minste € 160,60 en niet meer dan € 842,80 per maand.
4. De onderdelen a en b van het eerste lid zijn niet van toepassing indien:
 - a. het een cliënt betreft van wie het recht op verblijf en de daarbij behorende medisch noodzakelijke geneeskundige zorg in verband met een psychische stoornis krachtens zijn zorgverzekering is geëindigd omdat de krachtens de Zorgverzekeringswet geldende maximumduur voor die zorg is bereikt, of
 - b. het verblijf aanvangt binnen zes maanden na beëindiging van een verblijf in een instelling voor beschermd wonen waarvoor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen een bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 verschuldigd was of waren, of
 - c. het verblijf aanvangt binnen zes maanden na beëindiging van een verblijf in een instelling waarvoor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen een bijdrage als bedoeld in artikel 3.3.2.1 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd was of waren.
5. Voor de berekening van de periode van zes maanden, bedoeld in het vierde lid, worden perioden van verblijf in instellingen voor beschermd wonen samengeteld, tenzij tussen twee zodanige perioden meer dan zestig dagen zijn verlopen. De eerste volzin is niet van toepassing op cliënten die maximaal twee weken per twee maanden in een instelling voor beschermd wonen verblijven.
6. Op aanvraag van de cliënt is deze bijdrage niet verschuldigd indien de cliënt een uitkering als bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de Participatiewet ontvangt, indien hij een inkomen heeft dat gelijk is aan of lager is dan de in dat artikel genoemde normbedragen onder de daarbij genoemde omstandigheden of indien de cliënt ingevolge artikel 13, tweede lid, onderdeel a, van die wet geen uitkering ontvangt.

Hoofdstuk 5 - Overige bepalingen

Artikel 5.4. [Regeling reële prijs]

1. De gemeenteraad regelt bij verordening als bedoeld in artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet, in ieder geval dat het college, voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet, vaststelt:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met de derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - 1° een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en

2° de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.

2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet; en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Bij verordening als bedoeld in artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet wordt geregeld dat de vaste prijs of de reële prijs voor een dienst ten minste is gebaseerd op de volgende kostprijs-elementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst; en
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college beslist met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat. Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren.